

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Frontone ep[iscop]o. Cap[itulum]. cix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse octobris occurrētibus. Fo. cclij.

et contra iterum fluminis sine reimo vel remige deo duce ad locum sibi ostensum peruenierunt: et sanctorū corpora sine villo pondere portātes: ita vt magis ipsi a corporibus portare viderentur: in quodam eorum Tugurio secreto sepesterunt: vbi persecutōne cessante honor eis a christianis condebitus impensus est: et Basilica eorum nominibus fabricata.

De sanctis quadraginta sex martyribus. Cap. cvij.

Quadraginta sex milites romae passi sūt sub claudio imperatore: qui audieres: q̄ tryphonia regina quōsdam vxor: decij ad christum cū filia cyrilla conuersa esset: vt dictum est supra in legenda sc̄te tryphonie decimoquin-

to kalendas nouemb̄ris. Tenerunt ad iustiniū presbyterum: et ab eo baptismi gratiam petierunt: qui clerum romanum congregauit: vt ordinarent episcopum vrbis rome in locum sancti Sixti pontificis martyrisati: qui omnes Dionysium papam elegerunt: ipsumq̄ per manus martini episcopi ostensis consecrari fecerunt. Consecratus autem dionysius baptizauit p̄dicatos milites quadraginta sex a iustino presbytero sibi oblatos. Audies hoc claudius: iussit teneri milites et virginem cyrillam olim decij filiam: et congregato exercitu armato in palatio salustij mandauit. xlvj. milites sibi presentari. Quos christum confitentes precepit foras muros porte Salarie duci: et in ciuitate siglina omnes capite cedi. Quorum corpora iustinus et iohannes presbyteri noctu rapuerūt: et in via salaria intra cluuium cucumeris cum alijs. cxxi. martyribus sepeluerunt. viij. kalendas nouemb̄ris. Inter hos autem fuerūt quatuor milites christi precipui: scilicet theodosius: lucius: marcus: et petrus.

De sancto Minyare martyre. Cap. cvij.

Martyr passus est sub persecutione decij cesaris apud florentinā ciuitatem. Ad quā dum decius peruenisset: minyatem tenuit: et sibi presentatū: ac sacrificare nolentem: leopardo ferocissimo subici fecit: sed ozante sc̄to fera extincta est. Deinde ipsum nudū oleoq̄ perunctū in fornacem ardentem mitti iussit. Angelus autē domini vt olim cum tribus pueris cū eo descen-

dit: et flammā extingit: et sanctus illeus omnino permansit. Tūc decius leonē ei adhiberi precepit: sed signo crucis edito leo interijt. Deinde mandauit eū in equuleo leuari et diuti⁹ torqueri: et postmodum inde deponi: subdeq̄ ligneas acutas sub ungulis manū ipsius affigi. Qui ab angelo cōfortatus oīa supplicia patientissimē tolerauit. Post hec iussit decius plumbum liquefactum eius auribus instillari. Cui tamē ipse christus in iuuenis specie candida veste: vt sol facile fulgens apparuit: eūq̄ consolatus ad tolerantia cōstantius animauit. Unde mandauit cesar aures illius ferro perforari: sed apprente iterū ei angelo quidā ex ministris eū videns cōuersus est. Demū decius myniam ad templū martis adduci fecit: et eidē auri et argenti ac gemmarū quātitatē non modicā obtulit: si sacrificare veller: eo q̄ ipsum antiqua amicitia plurimū dilexisset. Dum autē oīno imolare recusaret: iubente cesare decollatus est. viij. kalendas nouemb̄ris. Et sepultus est a xpianis in ciuitate florentia. **S**anctus phridianus episcopus florentinus ecclesia minyaris martyris tras stumen arni positā sepius visitabat. Cum autē die quadā inūdatione nimia flumen nauis trāsiri nō posset: et naute quidā ultra flumen existerent: sanctusq̄ eps trāsire curaret: nauteq̄ illi periculo postposito: beari martyris confisi meritis ad episcopū transuadandū venire disponerent subito se citra flumen inuenerūt: et episcopum transportātes sine periculo fluitū transferunt. Tunc sanctus episcopus eidē per spiritū nunciavit ciuibus illis hoc a deo sanctū minyarem obtinuisse: vt nemo in aqua illius fluminis necari posset. Quod vsq̄ hodie ita extitisse refertur: vbi postmodū ecclesia in honore sancti phridiani episcopi fabricata est.

De sancto Frontone epo. Cap. clx.

Frontone episcopus apud petragoreā. ciuitatem claruit. Qui et eadem vrbe oriūds: a iuuetute deo deuot⁹. Rome a beato petro baptizatus: et episcop⁹ ordinatus: ad eandē ciuitatē cū gregorio presbytero ad predictū cadū missus est: vix post dies tres itineris mortuo gregorio: fronto ad petrum redijt: acceptoq̄ ipsius baculo super corpus defuncti illum posuit: et socium excitatū de morte recepit. Sicut de hoc supra dictus est in passione petri apostoli tertio kalendas iulij.

Veniens autē fronto ad ciuitatem petragoreā verbo et exemplo multos ad christi fidem conuertit: et. lxx. monachos ibidem ad seruendum domino cōgregauit. Sed a prefecto ciuitatis squirto nomine: persecutiones passus est:

quia quos iste baptizabat: ille decollabat. unde ipse sumptis seminibus olerum: monachos suos assumpsit: et heremi desertissimam petiit. veniens autem ad locum super fluvium dardanis: draconem ingentem et serpentum multitudinem ibidem habitantem: christi virtute fugavit. Ibi quoque cum fratribus deo servire cepit et olerum semina seminavit. De ficientibus vero et cibis: angelus domini squiritio pre fidi per noctem apparuit: et ei divinam visionem comminatur: nisi sanctis viris subventat pereuntibus fame. Ille vero territus amicos consulit: sed quo sancti dei abissent: penitus invenire non valuit. Post dies tres nocte iterum angelo eadem apparetur plagis percussus est. Qui amicis iterum consultis. Ipsi camelos cibis monachorum oneravit: et deo frontoni: eos commendat. Qui duce domino ad heremi sancti viri recto itinere pervenerunt. Sanctus autem episcopus onerum medietatem deposuit: et cum reliquo camelos remisit. Qui eadem via qua venerat reversi sunt ad dominum suum. Quod cernens preses in christo credidit: et frontonem investigatum adijt: atque gregorius ab eo vocatus sacrum baptismum suscepit: eisdemque in heremo decetero ministravit. Sanctus autem vir post multos labores in pace quiescit. viii. kal. novembris. Sepultus petragorice virtutibus clarus.

De sancto Demetrio martyre. Cap. cxi.

Demetrius martyr apud thessalonicam civitatem passus est: sub maximo imperatore. Hic a sua innecitate christianus et deo servitibus nobilitas fuit civis ipsius thessalonicæ civitatis et miles strenuus. Qui tamen christum dominum predicabat: et multos ad

fidem convertebat. Ingressus autem imperator thessalonicam: audiens demetrium ipsum comprehendit fecit et in carcerem mitti. Erat autem cum imperatore gigas fortissimus et aspectu terribilissimus nomine libens. Qui de mandato augusti cum christianis dimicans: eos brachijs ad se constringens ad terram allidebat: statimque spiritum exhalabant. Multi etiam alij ab imperatore diversis penis affligebantur. Cuius autem demetrius esset in carcere positus: scorpionem iuxta pedes suos cauda eum percutere satagentem vidit: quem edito crucis signaculo statim extinxit. Cui orationi confestim angelus apparuit: atque in christo confortatus: coronam capiti eius imposuit. Verum dum imperator cogitaret demetrium cum libeo experiri. Nestor quidam christianus se nomine sancto demetrio obtulit dicens: quod certamen hoc assumere deliberasset: rogans ut sanctus martyr pro se dominum exoraret. Qui ab eo confortatus: die sequenti imperatori se presentavit: seque christianum asseruit: offerens se cum

libeo dimicare: et pro demetrio certamen assumere. Dum autem imperator illum precibus retrahere non posset: victori munera permisit. Nestor igitur duellum ingressus: libeum ad terram prostravit: et prostratum occidit. Imperator autem hoc videns: et gygantem christianorum victorem amisisse dolens contra eius sponsonem nestorem a militibus solvit: et de civitate eiecit: demetrium quoque qui esset interfectionis causa fuerat: iussit in carcere occidi. Milites autem ad carcerem venerunt: et gladium in eius pectore demerserunt. Sicque orans cum palma migravit ad dominum. Cuius corpus a christianis occultatum est: propter timorem paganorum. In quo loco deus mirabilia operabatur: ubi cunctorum egritudines sanabantur. Sed processu temporis a leontio christiano de illyrico veniente ad prefecturam thessalonicæ civitatis corpus sancti martyris levatum est et digno honore conditum: ecclesia eius nomini mire magnitudinis fabricata: ubi et quiescit miraculis pollens. Passus est autem finem vsuandum septimo kalendas novembris. finem adonem octavo idus octobris.

De sancto Evaristo papa et mar. Cap. cxli.

Evaristus papa et martyr natione grecus: ex parte iudeo nomine iuda de civitate berthele: anacleto pontifici in episcopatu romano successit: et sedit annos decem: menses septem: dies duos. Hic titulus in urbe roma presbyteris divinis.

Hic constituit ut septem diaconi essent in urbe: qui custodiret papam predicantem propter stilum erroris: qui posset ipse nisi episcopo ab emulis: et sic a malivolis infamaretur: et verbo divino ab insidiaribus detraheretur: qui etiam semper parati essent ad obsequium prebendum in missarum solemnibus. Constituit etiam ut contugium a pariteribus publice fiat: et sponse solemniter a viris sponsantur et tradant nuptus: et demum a sacerdotibus benedicantur: qui etiam sub persecutione trahant martyrio coronantur: et sepultus est iuxta corpus beati petri apostoli in vaticano septimo kalendas novembris. Hic fecit ordinationes tres per mensem decembrium: presbyteros septem: diacones duos: episcopos per diversa loca numero quibus. Et cessavit episcopatus dies vigintiocto.

De sanctis Rogatiano et Felicitissimo martyribus. Cap. cxlii.

Rogatianus presbyter: et felicitissimus martyres apud apud apud sub decem et valeriani persecutione passi sunt: et illustri martyrio coronati. De quibus